

1. ההתחלה

ספר זה אינו בנוי כספר זיכרונות קלאסי; אין מובא בו רצף כרונולוגי של עובדות. כמו כן העדפתי לא לקבוע נורמות ולהציג מכלול של הנחות מוצא, אלא לתאר בדרכי אירועים וחוויות שעברו עלי במרוצת השנים. לכן תיאור ההתרחשויות מדלג מתקופה לתקופה, קדימה ואחורה. פעמים רבות כאשר חשבתי שסיימתי לתאר נושא מסוים, למשל חוויות בקיבוץ, הרגשתי שמדובר בעניין מורכב מדי ובחרתי להימנע מסיכומים ומהסקת מסקנות. קבעתי לעצמי לציין את העובדות שריגשו אותי למן הרגע שהיה עלי לעמוד לבדי בפני המציאות – מימי ילדותי הראשונים ועד היום – וניסיתי לבדוק במבט לאחור אם עשיתי והשגתי כל מה שתכננתי ורציתי לעשות במהלך השנים. תשובתי הברורה היא: רחוק, רחוק מאוד מזה. הייתי רוצה להתחיל הכול מחדש ולעשות זאת טוב יותר, הרבה יותר טוב!

כאן, קוראים נכבדים, תוכלו למצוא באחד הפרקים תשובה לשאלת האידיאלים של נעורי, שהיא כמעט אידיאלית: לחיות את החיים הריאליים... את המציאות. לצידה יש חלומות קטנים וחלומות גדולים.

אלה הם חיים. אלה הם החיים...